

Akimirkos iš
Gimnazijos 109-ojo
gimtadienio

3-5 PSL.

Interviu su Vyčio
ambasadoriumi
A. Kaušpėdu

6 PSL.

Interviu su Vilniaus
metų mokytoju
D. Kriuku

7-9 PSL.

Pasigrožėkime
mokinių tapybos
darbų paroda

10-18 PSL.

– o po to?
– o po to bus ruduo

D. Kajokas

Prieš Jus – pirmasis „Vyčio“ redakcijos mėnesio leidinys, spalio numeris. Tai nuolatinis mėnraštis, svarbiausiems gimnazijos bendruomenės įvykiams fiksuoti. Kūrybos, aktualijų, saviraiškos, informacijos dalijimosi erdvė. Bet pirmiausia – tai pažintis. Pažintis su gimnazija – mokytojais, mokiniais, alumnais. Pažintis su miestu, kultūra, įdomiais žmonėmis. Pažintis su praeitimi, dabartimi, ateitimi. Ir svarbiausia – pažintis su savimi. Kviečiame skaityti, domėtis, kurti, dalyvauti, bendradarbiauti, siūlyti, rašyti.

Ką rasite šiame numeryje? Akimirkas iš gimnazijos vardo inauguracijos ir 109-ojo gimtadienio. Interviu su legendinės grupės ANTIS įkūrėju, lyderiu bei Vyčio ženklo ambasadoriumi Algirdu Kaušpėdu. Iš arčiau susipažinsite su Vilniaus „Vyčio“ gimnazijos logotipo kūrėju ir technologijų mokytoju ekspertu Donatu Kriuku. Viršelyje – Uršulės Giedraitytės kūrinys „Šviesos raitelis“, skirtas Vilniaus „Vyčio“ gimnazijos 109-ajam gimtadieniui. Kad spalio numeris išvystų dienos šviesą, dirbo profesionali komanda – korespondentės Marija Vanagaitė ir Patricija Rinkevičiūtė, fotografės Emilija Babickaitė ir Eglė Kinertaitė, maketuotoja Gabrielė Anufrovič.

Kūrybinė grupė

O kas bus po to? Gimnazija pakeitė pavadinimą, tad suprantama, kad mėnesio leidinys irgi turi turėti pavadinimą. Kaip pastebėjote, pirmasis mėnesio leidinys be pavadinimo, tad kreipiamės į Jus su prašymu – padėkite išrinkti pavadinimą.

Skenuokite QR kodą ir
pasiūlykite leidinio pavadinimą!

*Vyr. redaktorė
Laura Dilytė*

AKIMIRKOS

iš 109-ojo gimnazijos gimtadienio

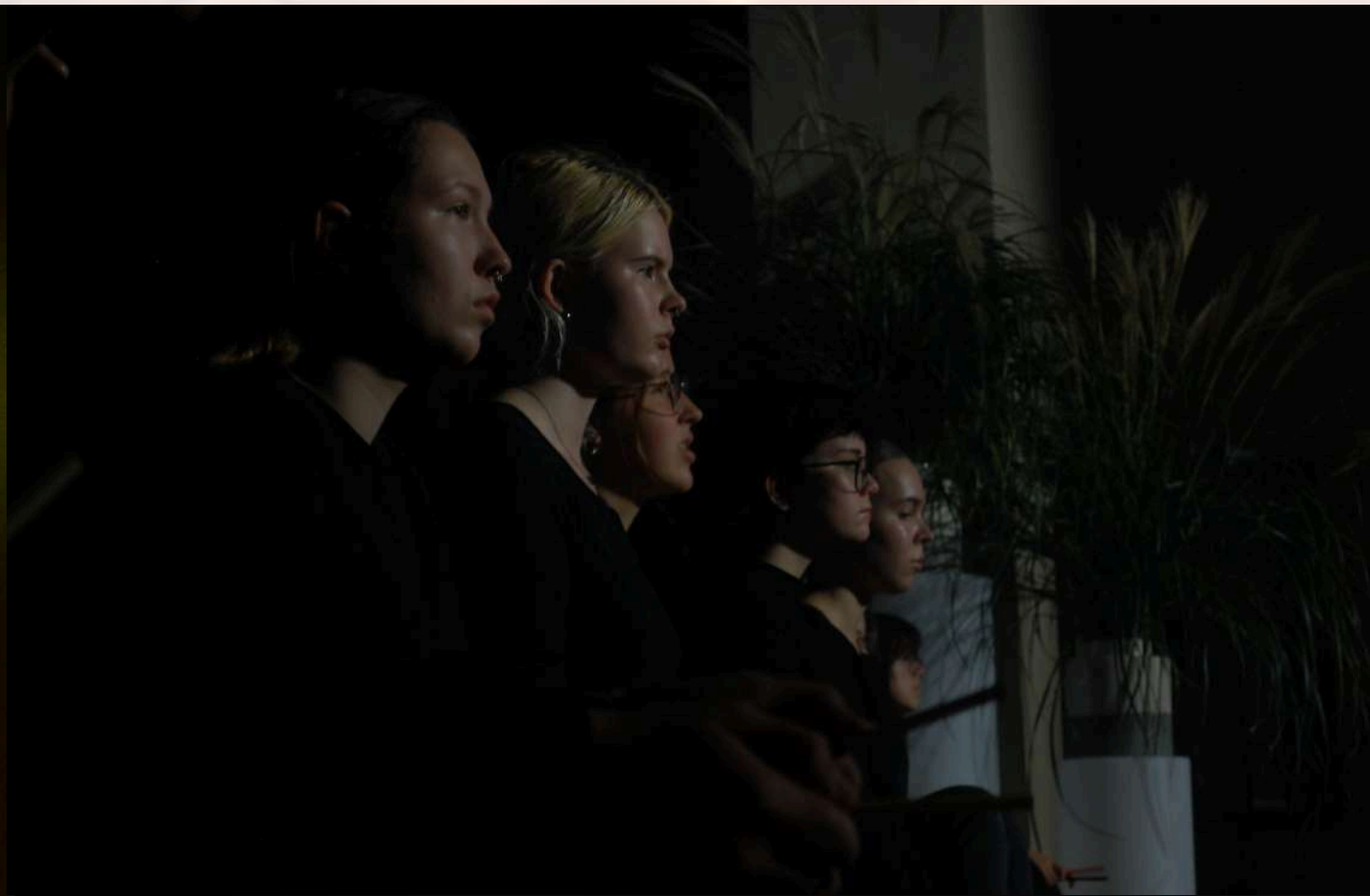
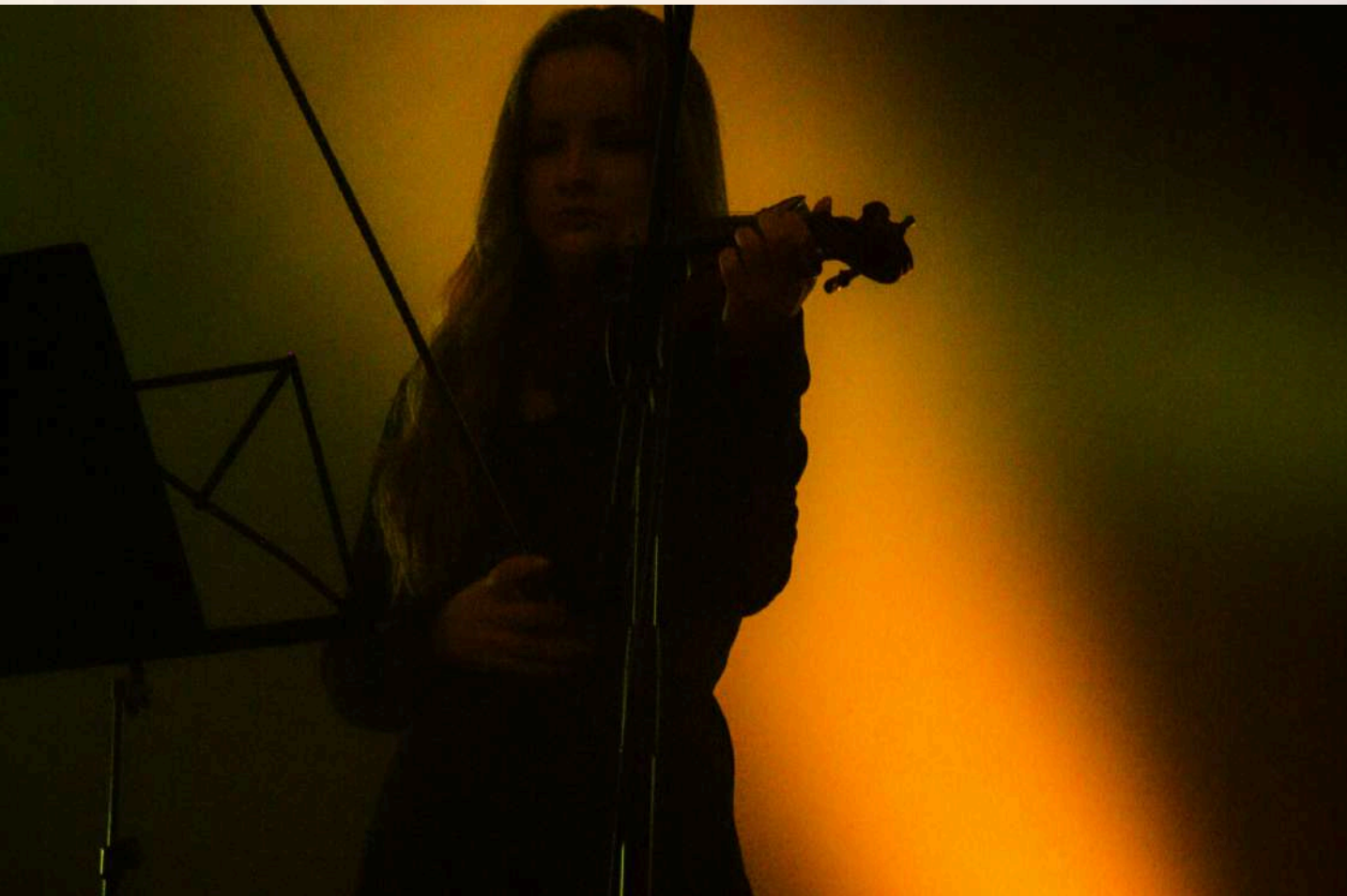
Spalio 9 d. gimtadienį švenčianti bendruomenė susitiko Pilkojoje salėje užpūsti 109 žvakučių ir suvalgyti 109 cm ilgio tinginį. Būtent tiek metų sukanka mūsų mokyklai - pirmajai lietuviškai gimnazijai Vilniaus krašte. Gimtadieninio tinginio valgymas jau tapęs tradicija ir gražiu simboliu atsikratyti tinginystės ir kibti į mokslus siekiant savo svajonių!

AKIMIRKOS

iš 109-ojo gimnazijos gimtadienio

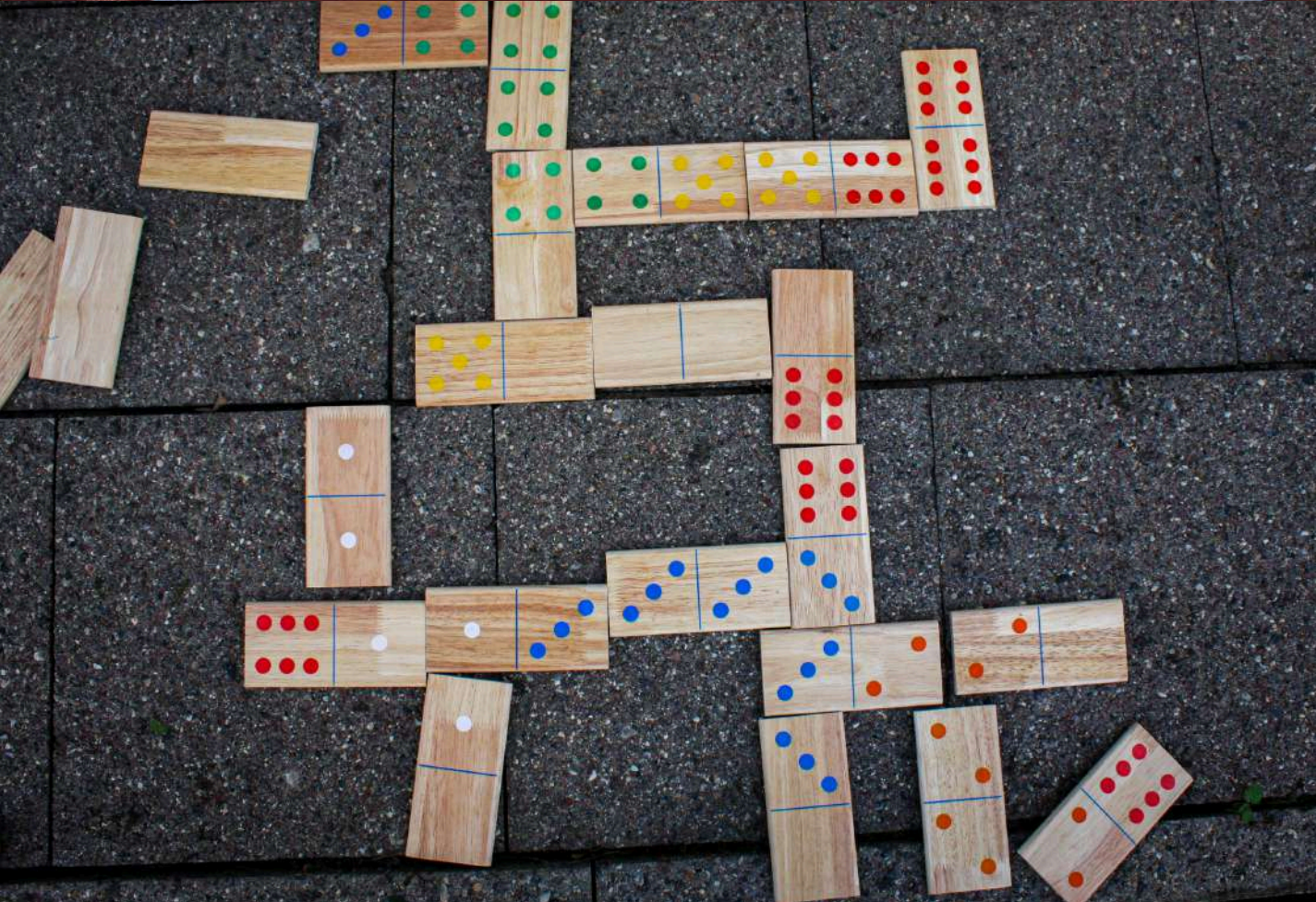
Aktų salėje meno numeriu pristatyta gimnazijos istorija – nuo pirmosios lietuviškos gimnazijos įkūrimo dienos iki šiandien. Skaitovai surengė poetišką praeities ir dabarties susitikimą, kurį pažymėjo atplėštas paslaptingas laiškas: „Pasaulis baigias, todėl reikia rašyti eilėraščius“ (Aidas Marčėnas. ars poetika). Šventės metu žiūrovai dainavo kartu, garsiausiai skambėjo ANTIS daina „Per amžius su Vyčiu už laisvą Tėvynę“.

AKIMIRKOS

iš 109-ojo gimnazijos gimtadienio

Šventės metu vyko 11 žaidimų mokyklos erdvėse. Veiklos reikalavo aktyvumo, kūrybingumo ir atidumo. Mokiniai ir mokytojai rašė laiškus ateities kartoms, kūrė herbus, vėliavas. Taip pat pynė draugystės apyrankes, kūrė knygų skirtukus, marškinėlius, dalyvavo estafetėse.

INTERVIU su Algirdu Kaušpėdu

Spalio 9 dieną gimnazijos bendruomenė ne tik šventė mokyklos gimtadienį, bet ir minėjo naujojo mokyklos pavadinimo inauguraciją. Į šventę susirinko gausus būrys svečių, tarp jų ir garsus architektas, buvęs muzikinės grupės „Antis“ lyderis Algirdas Kaušpėdas. Paklausėm jo porą klausimų, susijusių su mokyklos pavadinimu ir švente.

A. Kaušpėdą kalbina U. Giedraitytė

Ką manote apie naująjį mokyklos pavadinimą? Girdėjome, kad ir jūs prisidėjote prie šio pavadinimo?

Prie šio pavadinimo nesakyčiau, kad prisidėjau, labiau sakyčiau, kad esu šalininkas šio pavadinimo. O ką manau apie šį pavadinimą? Manysčiau jis labai tinka šiai gimnazijai ir kad viskam yra laikas pokyčiams. Vytis yra labai stiprus simbolis, kurio svorį panešti gali ne visi. Taip, tai iš tiesų yra labai galingas simbolis, tačiau manau, kad būtent šiai mokyklai jis labai tinka.

Ką jums reiškia Vyčio simbolis?

Man Vyčio simbolis turi gilią reikšmę, bet vis dėlto man jis – šviesos raitelis, nešantis žinias, šviesą ir švietimą. Vytis yra raitelis, vedantis mus į šviesią ir dorą ateitį. Nes man būtent Vytis ir asocijuojasi ne tik su jėga ar stiprybe, bet ir su šviesa ir jaunąja karta.

O ką jūs manote apie mokykloje vykstančią šventę?

Man ši šventė labai patinka. Man visada patikdavo tokios šventės, o ši mokykla man irgi labai patinka. Manysčiau yra įspūdinga patirtis mokytis šioje gimnazijoje, leisti didžiąją dalį laiko tokioje aplinkoje, senamiestyje, apsuptas daugybe senų pastatų. Tai yra tiesiog vau, ane?

INTERVIU su Donatu Kriuku

Donatas Kriukas – technologijų mokytojas ekspertas, 2024 metais išrinktas Vilniaus metų mokytoju. Apdovanojimas įteiktas už aktyvią visuomeninę veiklą, bendruomeniškumą bei šiuolaikiškumą. Donatas Kriukas sukūrė inovatyvią ir unikalį technologijų dalyko mokymo metodiką, kuri pasireiškė mokinių kūrybiškumą ugdančiomis užduotimis, jų atlikimo eiga ir vertinimu. Šiame interviu aptariamas logotipo kūrimo, gimnazijos vardo keitimo procesas bei mokytojo darbo specifika. Mokytoją kalbina korespondentė Marija Vanagaitė.

Mokytojas Donatas Kriukas

Kaip tapote mokytoju? Ar visada norėjote juo būti, o gal tai atsitiktinumas?

Pirmiausia įstojau į Vilniaus pedagoginį universitetą. Man patiko specialybė, patiko, kad buvo technologijos ir dailė. Prieš tai žodis „technologijos“ nieko nereiškė, nes tai buvo „darbai“. Kai stojau, net nežinojau, kad stoju į tokią specialybę. Bet buvo technologijos ir dailė, su mintimi, kad yra kažkoks meninis dalykas, pedagoginis darbas gal ir ne taip man rūpėjo. Man buvo įdomi specialybė, kuri buvo pasiūlyta pedagoginiame universitete. Tai ir tada susidomėjau.

Studijuojant ketvirtame kurse atsirado programa „Renkuosi mokyti“. Pirmą kartą Lietuvoje tokia, pradėjo ją reklamuoti. Man pasidarė visai įdomu. Ten buvo labai didelė atranka į tą programą. Ten labai daug etapų, visą vasarą darėme visokius testus, pokalbius.

Baigęs studijas gal nebūčiau ėjęs į mokyklą, nes jau tada dirbau maketuotoju vienoje reklamos agentūroje. Turėjau darbą. O su programa „Renkuosi mokyti“ nusprendžiau, kad ateinu į mokyklą pabandyti. Įsipareigojimas dvejiems metams padirbti ir pabandyti. Tai tokia avantiūra – pasirašiau. Dabar jau yra šešiolikti metai. Su programa „Renkuosi mokyti“ man buvo paskirta ši mokykla, aš į ją atėjau ir daugiau niekada neišėjau.

Kaip manote, kokia savybė yra pati svarbiausia mokytojui?

Gal labai sudėtingai nuskambės, gal keistas žodis – jautrumas. Bet ne tas emocinis, o toks pojūčio. Jausti, kas yra naudinga ir prasminga, ir tą pasiūlyti mokiniams.

Jūs parodėte lyderystę įtikinant savivaldybę, tarybos narius dėl gimnazijos vardo keitimo. Kodėl siūlytas būtent „Vyčio“ pavadinimas?

Tai buvo svarbu bendrai mūsų gimnazijos tarybai, kurioje yra mokiniai, mokytojai, tėvai, visų atstovai lygiomis dalimis. Svarbu, kad nusprendėm, susitarėm, kad naujų asmenybių vardų nebesiūlom, dėl to, kad, turim patirtį, kad Salomėja Nėris užkliuvo, dėl savo praeityje padarytų veiksmų. Tai kad neįsivelti į naujas kažkokias diskusijas (vieniems tas žmogus atrodys kažkoks nusipelnęs, kitiems ne), pradėjom siūlyti įvairius, kažkokius kitus bendrus pavadinimus, kurie galėtų tikti mokyklai.

Dėl to buvo „Medijų gimnazija“, kuri atitiktų mūsų kryptį, ir su asmenybe niekaip nesisieja. Buvo siūloma ir „Senamiesčio gimnazija“ dėl vietos, bet ten buvo kitų niuansų, tokia mokykla jau yra buvusi. Tada buvo „Šventos Kotrynos“, jau kaip mitinės būtybės, bet ne asmenybės, o legendos pavadinimas. Tai kaip pasiūlytas atsarginis variantas, kadangi Kotrynos bažnyčia šalia, nesigilinant daug.

„Vyčio“ pagrindinė idėja atsirado nuo to: kaip žinome, mokyklai 109 metai, idėja kilo nuo pirmosios lietuviškos gimnazijos ištakos, kur susikūrė tos lietuviškos pamokos. Nuo tų pirmųjų pamokų dabar yra keturios mokyklos – „Vytauto Didžiojo“, „Vytės Nemunėlio“, „Antano Vienuolio“ ir mūsų mokykla. Vienu etapu ryškiausia buvo „Vytauto Didžiojo“, nors tai buvo berniukų gimnazija, pasiimtas kunigaikščio vardas, o šitai mokyklai buvo duotas kunigaikštienės Birutės, bet kadangi nenorėjom už asmenybių kabintis, tai tarsim imti tą LDK buvusį simbolį „Vytį“. <...> Bet simbolis yra labai stiprus. Nė viena kita gimnazija Lietuvoje nesivadina tokiu vardu – neišdrįso. Čia reikėjo tikrai didelės drąsos, pasisiūlyti tokį vardą, nes herbo pavadinimu vadintis – čia labai didelis iššūkis ir didelis įsipareigojimas.

Medijų gimnazijos logotipas

1947-2017 m. veikusios rusų „Senamiesčio“ vidurinės mokyklos pastatas

Šv. Kotrynos bažnyčia

Ar tikėjotės būti išrinktas Vilniaus metų mokytoju?

Kažkokia nuojauta, kad tai gali atsitikti, buvo. <...> Bet užmirštas reikalas ir nebuvo. Apie tai nuolat galvojama – gal būsiu, gal nebūsiu. <...> Tikrai nesimeldžiau ir nieko nedariau, kad aš apdovanojimą gaučiau. Nes čia tikrai yra tik direktorės ir kitų mokytojų pritarimų teikiama kandidatūra, nominacija į tuos mokytojus. Manau, kad čia dėl to nepasidavimo ir atkaklumo siekti naujo vardo.

D. Kriukas – Vilniaus metų mokytojas

Papasakokite apie mokyklos logotipo kūrimą. Kaip kilo idėja? Koks procesas?

Jis buvo sukurtas atsarginis, nes labai gražios raidės VVG. Bet kam rašyti dar vieną V, jeigu ji reiškia Vytį? Tai ir buvo, kad V kaip Vilnius, Vytis pats simbolizuoja, G kaip gimnazija. Tai ir liko tos dvi raidės ir simbolis. <...> Už Vyčio slepiasi tos dvi raidės. Tai slepiasi ir Vilnius, ir gimnazija. Vytis iškeliamas į priekį kaip svarbiausias, o mes esam jo užnugary <...> Vytis yra stiprybės, gynybos simbolis. Tai, kad už jo galim jaustis saugūs. Tokia buvo mintis.

**VILNIAUS „VYČIO“
GIMNAZIJA**

Naujasis gimnazijos logotipas

Kuo užsiimate laisvalaikiu?

Būnu mokykloje laisvalaikiu... Laisvalaikiu aš rūpinuosi augalais, turiu prie daugiabučio mažą sodelį. Na, augalus man patinka prižiūrėti, juos laistyti, stebėti, kaip jie keičiasi. Tai toks tikrai labai minimalus hobis. Ne tik gėlėmis, bet augalais bendraja prasme. Ir dar sodinu keistus augalus. <...> Tai visokios smilgos, iš užsienio parvežti augalai. Tiek kambariniai, tiek lauko. Mažiau žinomais pavadinimais, bet man įdomu juos auginti. Pavyzdžiui, viename sode auga ir atauga figų medis, kuris Lietuvoje šiaip neauga. Tokie pabandymai kažką užauginti. Tas rūpestis tuo, kas nėra būdinga šiam kraštui.

MOKINIŲ DARBAI

Tapybos paroda

Benedikta Šarlauskaitė

MOKINIŲ DARBAI

Tapybos paroda

Ieva Paulauskytė

Joris Malinauskas

MOKINIŲ DARBAI

Tapybos paroda

Arūnas Tamašauskas

MOKINIŲ DARBAI

Tapybos paroda

Aleksandra Ieva Noreikaitė

MOKINIŲ DARBAI

Tapybos paroda

Uršulė Giedraitytė

MOKINIŲ DARBAI

Tapybos paroda

Gerda Domanskytė

MOKINIŲ DARBAI

Tapybos paroda

Lauksmė Burvytė

Elena Kotryna Daunoraitė

MOKINIŲ DARBAI

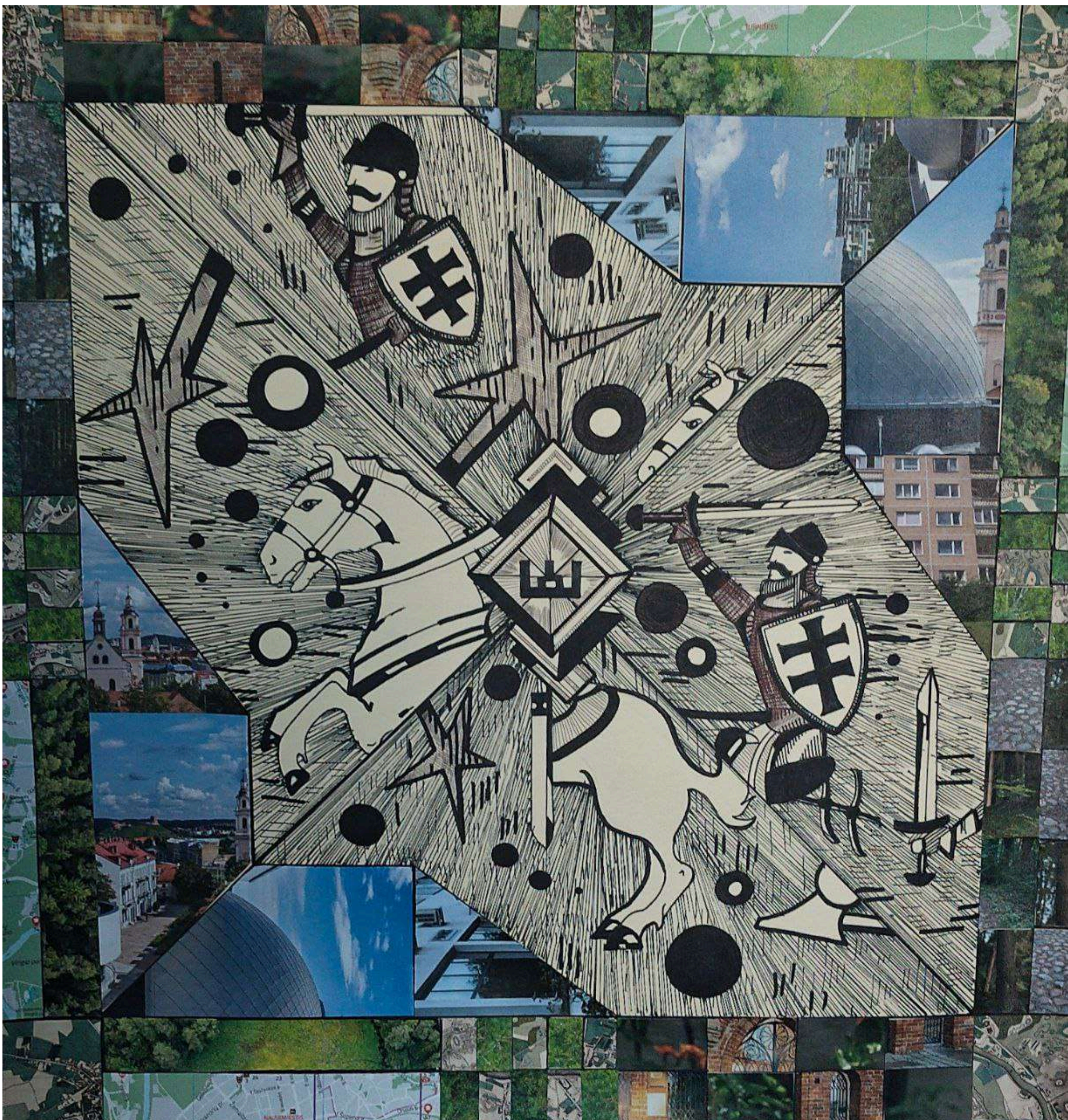
Tapybos paroda

Otilija Marija Ražinskaitė

MOKINIŲ DARBAI

Tapybos paroda

Laura Dilytė

VILNIAUS „VYČIO“
GIMNAZIJA